

Warszawa, 11-05-2023 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich
Stanisław Trociuk

II.519.299.2023.MT

Pan

gen. insp. Jarosław Szymczyk

Komendant Główny Policji

E-PUAP

Szanowny Panie Komendancie,

do Rzecznika Praw Obywatelskich zwrócił się Pan ██████████
██████████ z prośbą o „o podjęcie działań mających na celu
rozpowszechnienie wśród przedstawicieli szeroko rozumianego wymiaru
sprawiedliwości faktu, że ustawą z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o
przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o refundacji leków, środków spożywczych
specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, która weszła
w życie w dniu 1 listopada 2017 r. - dodano art. 33a, zgodnie z którym ziele konopi
innych niż włókniste oraz wyciągi, nalewki farmaceutyczne, a także wszystkie inne
wyciągi z konopi innych niż włókniste oraz żywica konopi innych niż włókniste, o
których mowa w załączniku nr 1 do ustawy mogą stanowić surowiec farmaceutyczny,
o którym mowa w art. 2 ust. 40 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo
farmaceutyczne, przeznaczony do sporządzania leków recepturowych, o których

mowa w art. 3 ust. 4 pkt 1 [prawa farmaceutycznego], po uzyskaniu pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wydanego przez Prezesa urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych”.

Zdaniem Wnioskodawcy „pacjenci leczeni preparatami na bazie wspomnianego surowca nie mogą być apriorycznie traktowani jako podejrzani, zatrzymywani, nie może być zatrzymywana bez wydania kopii - ich dokumentacja medyczna, recepty na leki, zaświadczenia o leczeniu i faktury imienne za zakup leków, nie może być przeszukiwane ich miejsce pobytu czy pojazdy, z których korzystają - sam bowiem fakt leczenia taką, a nie inną substancją - nie stanowi bowiem przesłanki określonej art. 217, 219, 221, 223 i 244 k.p.k., ani nie uzasadnia godzących w prawa człowieka działań funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości”.

Finalnie, Wnioskodawca prosi o „zajęcie publicznego stanowiska w sprawie wymogów stawianych pacjentom leczonych lekami na bazie M[edycznej] M[arihuany] odnośnie do stałego posiadania przy sobie dokumentów: zaświadczenia o leczeniu określonymi preparatami, kopii recept, kopii faktur imiennych na zakup leków - jako łamiących zasadę równego traktowania obywateli” (kopię całości pisma uprzejmie przekazuję w załączeniu).

Należy podkreślić dopuszczalność leczenia się i przez to stałego posiadania przy sobie środków leczniczych na bazie konopi włóknistych, czyli rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), w której suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksylowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,3% w przeliczeniu na suchą masę.

Nadto, art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii¹ (dalej: „u.p.n.”) dopuszcza możliwość zastosowania ziela konopi innego niż włókniste, a

¹ Dz. U. z 2023 r., poz. 172.

także wyciągów, nalewek farmaceutycznych oraz żywicy, jako surowca farmaceutycznego przeznaczonego do sporządzania leków recepturowych (por. też art. 47g ust. 1 u.p.n.). Tym samym, dopuszczone jest produkowanie, używanie jako środka leczniczego i przez to posiadanie substancji na bazie konopi indyjskich (*Cannabis indica* Lam.) i konopi dzikich (*Cannabis ruderalis* Janisch), mimo, że ich uprawa w Polsce jest zabroniona (art. 45 ust. 4 u.p.n.).

Niemniej, wskazywany przez Wnioskodawcę „przepis art. 33a ust. 1 przewiduje możliwość wykorzystania jako surowca farmaceutycznego wymienionych w nim postaci substancji uzyskanych z przetworzenia konopi innych niż włókniste, ale dopiero po otrzymaniu pozwolenia na dopuszczenie ich do obrotu. Dokument taki, w formie decyzji administracyjnej, wydaje Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych na okres pięciu lat. Tryb postępowania w sprawie uzyskania pozwolenia określony został w art. 33b². Stąd samo oczekiwane przez Wnioskodawcę „uświadomienie” organów ścigania o jego treści nie będzie równoznaczne z apriorycznym przyjmowaniem, że substancja ujawniona podczas czynności służbowych u konkretnej osoby – ze względu na treść 33a ust. 1 u.p.n., będzie powodowała odstąpienie od dalszych czynności.

Pod użytym pojęciem „dalszych czynności” rozumieć należy te, które wiążą się z potwierdzeniem lub negacją podejrzenia popełnienia czynu zabronionego określonego w art. 58, art. 62 lub art. 64 u.p.n., a które dotyczą odpowiedzialności za, odpowiednio, udzielanie lub nakłanianie do użycia środka odurzającego, posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych oraz zabór w celu przywłaszczenia środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Mając na uwadze treść pisma wnioskodawcy, stosownie do art. 13 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r., poz. 627 ze

² B. Kurzępa [w:] W. Kotowski, A. Ważny, B. Kurzępa, *Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, wyd. III*, LEX/el. 2022, art. 33(a).

zm.) uprzejmie proszę o zajęcie przez Pana Komendanta stanowiska w tym zakresie. Proszę także o udzielenie wyjaśnień w przedmiocie statystyk w skali kraju przypadków zabezpieczania przez policję do badań marihuany medycznej i liczby przypadków, kiedy wynik tych badań ujawniał wyższe od dopuszczalnych dla marihuany medycznej stężenia substancji psychoaktywnych. Ponadto, proszę o wskazanie, czy Policja prowadziła szkolenia dotyczące zagadnienia posiadania marihuany medycznej, jaki był i zakres oraz, czy opracowana została metodyka postępowania w przypadku ujawnienia w trakcie czynności marihuany medycznej.

Z poważaniem

Stanisław Trociuk

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-podpisano elektronicznie/

Załącznik: kopia pisma Wnioskodawcy.

Do wiadomości:

[REDACTED]

[REDACTED]